

Additiones in mā. CXXXVII

Incipiunt Additiones in Oiametractum;

Oiam. Hic hiarcha' est nomē phis qui forte cathedrā habet
bat aureā, vel q̄ sapientiā docebat, q̄ auro p̄ciosior est. In throno
no sedebat aureo; q̄ potabat discipulos de fonte tantali: i.e. de
sapientia seculari; que dicit s̄ons tantali a tantalo phisopho.
Beb. Ecce quāta somnia: et ab omni historica p̄itate discrepan-
tia. Ego aut̄ t̄seri iā ap̄d me philostrati Philostrati h̄m hec mu-
tata sūt habeā: nihil aliud t̄n dicat̄s que Beroaldus luculentē
de hac re scripsit: cui⁹ hec sūt p̄ba: pleriq⁹ oēs eccliaſtice ſig-
nificet illō hieros
nemī vulgatissimū/qd̄ luminarē paginā instrumēti veteris in-
trocūt⁹ ſtatū obuiū fit. Ut iarchā in throno ſedentē aureo: et
de tantali fonte potantē audiēt docentē nugatoria ſunt nimis
num quē a cōmetatorib⁹ referunt, nos ut p̄ virili parte iuuare
mus ſtudia ſtudioſorū. Ad eundē fontē accessim⁹: ex quo hies
ronym⁹ hauit. Philostrati em̄ penetralia ingressi explicationē
invenim⁹ huiuscemōi inuolucri latissimāq̄ talis eſt. Apud in-
dos ſapiētes ſūt brachmane nūcupati q̄uorū p̄ceps iarcas no-
minabat: eo tpe quo appolon⁹ Thyan⁹: diſcedi viſendiq⁹ ſtu-
dio ad illos ſe p̄tulerat: quē antecedentē ceteris qui erāt duo de
viginti apprehēſa manu ſalutauerūt. Iarcas aut̄ noiatum ſalu-
tauit: qui in excels⁹ ſedebat throno; quē ex ere fabrefactū aureę
ſtatū cōplusculę exornabat. Infra iarcā ſedebant oēs in ſellis
bumilioſib⁹: mox post philoſophicā ſermocinationē loſtendit
iarcas appolonio ſtatua tantaly ſubscriptiōe notata: quattuor
cubitox longituđinis: quē ſimiſilis p̄pinanti phialā porrigebat:
Inquā humor diſtillat in corruptibilis potionis phialā mēſu-
ram nūc excedētis. Ex hoc tantali poculo bibere ſolebat: in-
diſi philoſophiant̄ ſomno indulgeret. Et ita iarcas potans
di principiū fecit ex phialia bibēs: que largiter cūctos ſatiauit:
Iuge humorē fundens: non ſecus acſi ex fonte ſcaturiret. bibit
vna cum phis appolon⁹. Et aut̄ amicitię firmando causalbu-
lū ſimōi cōpotatio apud indos inuēta: qui ministr⁹ ei⁹ faciūt po-
cillatorēq⁹ tantali p̄terea q̄ h̄ amicissim⁹ māſuetissim⁹ erga
boies habet⁹ eſt. Post hāc ex phiala potionē humi ſternūt cor-

Beroaldus

De Hiarcha, ex Appo-
lonio thyane.

Additiones in māmetra.

pora in lectiū frē latiniſ hec extētio philoſtrati iam p̄ ſpicuū eſt,
cur dixerit Hicronym⁹ apollonii pueniſſe ad brachmangas, vi
audiret iarcā illū p̄nicipē p̄ hoꝝ in throno ſedenteꝝ ex eo quidē
ſed qui aureis ſtatuis exornareſ; potantēq; de rātali fonte; hoc
eſt de p̄ biala quā p̄ inabat tantali ſimulacruꝝ.

¶ Jam. De mēſa ſolis dicit q̄ quidā emit iactū retis a pifea
toꝝ qui traxit mensam aureā; et poſt multā p̄ trouſia ad indi-
cata eſt deo ſolizel dicit mensa ſolis. Loc⁹ vbi docebat aſtro-
logia; et tradebat eam ppter numeros neceſſarios; et figurās p-
trahendas vtebantur littore fabuloſo, dicebatur autē ſolis q̄a
ipſe erat deus ſapientiꝝ.

Beb. Ide Beroaldus rem nobis luculēter tradiſ/dicēs: He-
rodotus in tertio historiā auſtō; eſt, fuifſe in ethiopia, p̄ trauiꝝ
omnū quadrupedū carne refertū: quā p̄ noctē magiſtratus il-
lic ponere festinabant; et vbi illuxiſſet, cuilibet licebat illud acce-
dere epulatum. Indigenē exiſtimabant copiam epularum di-
uinitus ſupeditari: et hanc ſolis mensam nuci pauerunt; ad
quā inſpiciendam/olim cambyſes misit legatos in ethiopiam.
Solinus nūcupat grēco vocabulo, heliotrapezam, hoc eſt ſo-
lis mensam. Helios eīn grēce ſol, trapezā mēſa/noiatur. de hac
ita ſcribit pomponius mela eſt locus in ethiopia paratis ſem-
per epulis refertū ſicut quia vt libet vſici vſec̄tibus licet, helios
trapezam appellant; et paſſum appoſita ſunt quia, affirmant in
naſci ſubinde diuinitus.

¶ Jam. Aſtronomia, aſtrologia, geometria, et philoſophia/p-
ducunt penultima. Et alibi zacharias. ¶ Malachias, Eſaias, et
Hicremias, dicunt penultima pducta. Et alibi. Caluaria eſt
ſuperius os capitū humani ſuperciliis iminens, hec caluaria;
penul, correp, reſiſt, Barbaricis grecisq; ſimil longabitur ia.
Et breuis in noſtriſ ut p̄ troueria dicas. Et alibi. Item que-
dam vſualia latini a acuūt penultimā ſit breuis, ut Lombar-
dia, clauonia, hūgaria, romania, cararia, rhetoria, cancellaria;
primitia, lectoria, Barbaria, ſcholaria, infirmaria, foreſtaria, ho-
ſpitalaria; et prioria. in quib⁹ videmur p̄ grēcismū imitari grē-
caſ, que producuntur, ut comedia, tragedia, elegia, abbatia, theo-

Additōes māmetra. CXXXVIII

logia, platea: maria zē.
Beb. Astronomia, astrologia, geometria, et philosophia/ corri-
piūt penultimā: sicut p̄ tra verbu; dictu; pleraq; in iapnū forsan
per diphon gū ei scribantur, vt ειποσεια ironia ευσεβια euse-
bia, λατρεια Latria epip̄ph̄ia, epiphania tunc enim producuntur,
licet eusebia, et epiphania, q; ad accentū ī ante penultima acu-
lia, actis corripiat penultimā: scđm tñ grecū accentū penultimā
actum: grecis aut dictiōib; si maneat greca sius est accentus
tribuēdus sit dicit marcian⁹ felix capella, et sic nō est idem lo-
gari syllabam, et acui. Sicut in noī elthostrotos penultima pro-
ducit, et acui antepenultima. Sic etiā enthymera, apostēma,
problem̄, perip̄soma, diastēma, systema quę oia aciunt ante pe-
nultimā, cu; penultima longa sitquare sidonius male corripuit
penultimā in sistema, et diaistema. Hic energiæ, et alia permulta,
q; si lucretius penultimā in philosophia, pudicitie coactus est p̄-
p̄ter carmine quo in em̄ potuit ponit in carmine sed vere cor-
ripuit, sicut eius primitiū sophiaq; d̄ ego et multi ali; inter-
dum pudicerunt. Sed non vereor incēmendare siquid priorib;
bus scriptis deliquerim: nam frusta plus ope studio impen-
deretur. Ut ait quintilian⁹, nisi liceret meliora priorib; inuenire.
Ad reliqua p̄ dicūt zacharias, Malachias, Esaias, et Hieremī
as penultimā producunt Erragnā corripuit. Hebr. sc̄e enim
dictiones ad grecum idioma traducte vocalem breuiant plerū
q; ante vocalem. Ausonius in precatiōne matutina: Elias
et solido cum corpore prius Enoch, Iunēcius zacharias ri-
ribus cui templū cura tueri, Prudētius Hic bonus ezechias
meruit ter quinq; per annos. Iti tamē interdum in heſaias in-
ter duas vocales posita vñ habens duplicitis consonantis posi-
tionem facit. Sed quo ad orthographiam ita scribuntur Ut
pontanus precipit Hesaias non Isaias, Ezeclias non Ezechi-
as, Ezecliel non Ezechiel, Joacim non Joachim, Elias sine a-
spiratiōe inuenio: q; aut ylus ille metiat. Barbaricis grecisq;
simil longabit iā auditū est sup̄: et h̄iū probatum, nunc ad vlti-
mū dicitur quędā vñcialia latina acui penultimāzcum sit breuis.

Additiones māi et tractū

ut lombardia; schlauonia; vngaria; romania; tartaria; q̄ oīa q̄nitate et accentu coripi debet. Sunt autē noua vocabula: nō tam in pbanda; regiones enim p pploꝝ variatiōe mutant earū; q̄ noīa; q̄ em gallia cisalpina aī: nūc Longobardia a lōgo par die suevis et germanis; q̄ illā inuaserūt noīa; t̄ de quibꝝ spō Cornelii tacitū fit mentio. Portentū autē mibi viſum est et ridiculuz, dū aliqui lingobardi dicre malint̄tu pontic⁹ quidā dicit; q̄ si lingones germanieꝝ bardi galliarꝝ sint similiꝝ mixti. Lingones enim nō germanieꝝ sed gallieꝝ Celticeꝝ esse pplos; nemo ignorat ppterēa ipse eo quo lōgabardoꝝ nomē ī italia est auditi. Bardo rum; hoc est cantoꝝ; nomē in gallia obsoletū fuisse credo; s̄ qd pluratoꝝ erudit̄i recētores longobardos esse testant germanos; oēs dico; q̄ res gestas posteritati cōmēdarunt. Immo et ipm nomē liqido ostendit. Schlauiā autē vel iuxta viſum n̄m schlauonia; est regio; quā cū dalmate tū etiā illyri; et liburni ī habitauerūt; nec satis possum pbare. Georgiū merulā; q̄ nimis ex candescēter in galeotum his verbis inuehit. Uelut a galeoto docerit; qua figura; qua pte auctoritate. Fretus; sclauinoꝝ dixerūt; h̄ce pp̄li maris adriatici accolē; p litoris positōe liburni tū illyri; atq̄ dalmate a priscis historicis appellent. sed dic mihi merula; cur tñ schlauia illā terrā occupauerint; nō possim dice re schlauia vel more n̄o schlauoniā; cum nouis rebꝝ etiam noua vocabula; non iniuria ut doctissimis placuit; possim⁹ impone re; ita dic Seneca noua gentiū noīa extinctis noībꝝ prioribus orium; nōne hungariā; que oīum pannonia dicebat; oēs erudit̄i nomināt̄. Et apud antiq̄s in auditū fuit nōmen hungaria. Nōne franciā cūcti scriptores neotericoteri dicunt; ipse dñ⁹ hieronymus acceptavit; at nemo etiā ex historicis v̄l cosmographis anticis vel audiuit vel ad posteros trāsinisit. Saxonia apud veteres ignorat; nūc ab oībus dicigetiā ab ipso claudiano; stone oīm fluētia nūc floretia dicunt oēs; nōne oīum felsina nūc hononia; oīm ticingi nūc papia; nōne larraceni nūc turce angustissimis oīm finibꝝ clausi; nūc toti asie africeꝝ et magnē p̄ti euro p̄e nomē suū imposuerūt; nōne burgūdiones germani magna p̄ti gallieꝝ etiā apud idoneos; nome suū indiderūt; nōne lothorūgia nome suū lothario nostrate auspicas; nōne romania vñ

Additiones in mā. CXXXIX

nescio ep̄i nomē deleñghō tamē feliciter quia a paucis sieno-
minari audīo. Hec itaq; ep̄i olim molossia item chaonia: et po-
strem etiam albania nominata est. Et sic in regionibus que a
nouis populis fuerint occupat̄ q̄nomina variari nemo dubi-
tat nec quisquam iſi iſ nouis nominib; vti prohibebitur. se-
cūs in alijs rebus que sua et antiqua habet vocabula: q̄ si no
mina regionum transmutataſt vti par eſſe) cōmemorare velle
integro libro opus eſſet. Et quoniam apud antiquos nomina
regionū citra latine lingue iniuriam imutata ſunt, ita nūc fieri
potest p̄ſcertim mutatis incolis. Tartaria eſt regio illa que
antiquitus scythia eſt dicta. Rhetoria autem grecum eſt, et nō
latinum, ſic enim apud grecos ſcribitur phopeia, id eſt rheto
rica, et prodiicit penultima. Lancellaria vti nō admitto, ita nō
regio penitus, primitia autē lectoria scholaria infirmaria forez
ſtaria et prioria latina omnino non iudico, q̄ ſi eſſent nec accen-
tu nec quantitate in penultima acuerentur et produceret. Bar-
baria autem regio barbarorum penultima corripit. Quidius
lib. iii. arſitum. Inter in humana noīa barbarie. Et Horatius
in ep̄olidis. Brecia barbarie lecto collisa duello: dicunt etiam
quidam male sutoria sartoria penul, produ, cum latine dicerent
sutrina, sartrina, pro officina ſutoris et ſartoris, preterea non
dicitur infirmaria; ſed valetudinarium. Ut super? contra gre-
cismū inuenies: nō hospitalaria item ſed nosocomia dices lan-
guentium domicilia, vti in cōmētaris diximus. Forestaria eu-
tem dicit, vocabulū in auditū apud doctos. Habet autē germani
principes quodam famulos quoꝝ vniqa eſt cura tutari fe-
ras et siluestria animalia, vti ſunt ceruī capreolus lepores hulpes/
et similia, quoꝝ nos dicim⁹ teuto, forſtmeiſter, et imperita vo-
ce vulgo foreſtarios. Inde forestaria dictione eſte formata co-
nitio: hi autem apud latinos ferarū vel ferarū custodes vel ne-
morarū aut saltuarij: q̄ nemora et saltus custodiant̄ quoruꝝ eti-
am officium eſſodi possunt; aut apud grecos Theriophyla/
ces nemophylacē q̄ ενδι enī et επιορ bestia ſine terra dicuntur
ſive επιορ. i. venatio et φυλαξ phylax. i. custos quasi ferarū et
venatiōis. Item nemophylax οφειος vel οφοτοφειος id eſt
nemoris custos; custodire enim debet nemora et saltus ne fer-

Additio[n]es in mā.

a ruricis conficiantur; siluaq[ue]s incidatur. inde Theriophylatum est ferarum custodia, nemophilatum nemoris tutela, q[ue] et si non habeam in hoc auctores ipse[us] supereminem tamen p[ro]hibebit nouis rebus noua etiam vocabula/presertim ex grecis mutuata dum non incongrue possimus imponere. Saltuari os autem aliter accipi video. vt saltuarij pastores qui in saltu bus custodiant pecus, vel vt iurisconli d[omi]ni iuncti qui fructuum feruandorum gratia parati sunt, qui finium custodiendorum causa: a nostris teuto, feldschützen dici possunt, a grecis dicit x[er]o po[le]v[os] id est agrorum et prediorum custos, qui hic saltuari us dicitur. Et sicut modo dicimus Theriophylatum; hoc est cu stodiam et tutelam ferarum ita a varrane dicitur Theriotro phion penultima producta, sic enim scribitur apud grecos θηριο τρόπον p[ro]prio p[er] penultima cum dyphthongō. Et e[st] locus in quo fe re in cluse pascuntur &c id est fera, et trophion id est educatio, a nobis teuto, tyergart, dicitur a latini vivarium et leporarium vt Belli? dicit lib. vii. ca. xx. et nos in nomine paradisus in hymnis. Sic etiam ixvtt p[ro]p[ter]eop Ichthyotrophion dicitur piscina, et piscium vivarium, Teuto, ein fisch larch oder behalter an der ou[er]x vos id est piscis, et trophiō id est educatio, et pedispeco id est columbarium et manfio columbarum. Addit postremo māne, hospitalaria, et prioria, et alia super? cōmemorata; imitari greci; que[us] producuntur, vt comed[ia] tragedia elegia abbas[ia] theologia et maria. Primum tragedia comed[ia] theologia et maria omnino co[ri]piunt penultimam; licet acuantea. Si cut et exop[er]ia agonias in qua dictione tamē multi hallucinant. Quidius lib. primo fautorū. Et prius antiquis dicebat agonia sermo, elegia producit, quia per ei dyphthongō scribitur, et interdum etiam elegia retroq[ue] modo, testes sunt idonei poete: de primo Marcialis derineat cultis aut elegia comis. Statius lib. primo siluarum. Quas inter multum petulans elegia propinquat. De secundo Quidius lib. primo de remedio, blanda pharetratos elegia cātet amores, et alibi flebilis indignos elegia solite capillos. Platea penultima est indifferens: Abba-

Additiones in mā. CXL

*tia vocabulum est non sane probum et receptum apud do-
ctores.*

Ωīm. Necesitudo inis dicitur amicitia quia necit id est
coniungit amicos;

Beb. Necesitudo accipitur modo pro necessitate modo pro
coniunctione sanguinis vel amoris; et dicitur a ne et cessatione,
q nullus inter eos cessatio vel reparatio sit vel q necessaria in-
ter eos officia conferantur.

Ωīam. Hic et hic brachmanes media correpta, est populus
quidam.

Beb. Producit media, et sunt brachmanes vt superius au-
diunt gymnosophistē et philosophi apud īndos.

Ωīam. Albani media correpta, sunt populi.

Beb. Producit medianam, sed qui sunt populi: non enim suffi-
cit dicere sunt populi. Albania autem regio est in oriente a co-
lore populi sic vocata: Hec sub oriente sub mare caspium sur-
gens per oram oceani septentrionalis usq ad meotidas palu-
des per deserta ostenditur; quorum canes maxime ferocitatis
predicantur.

Ωīam. Ossagates sunt populi.

Beb. Non satis facis lectori. Ossagetes penultima corre-
pta, nobiles sunt populi scybie asiatice. Hi cum per deserta
discurrent sanguinem equorum suorum potant: de quibus
Lucanus in tertio. Longaq farmatici soluens ieunia belli
Ossagetes quo fugit equo volucresq geloni, et claudianus
in russinum, et qui cornipedes in pocula vulnerat atrox. Ossas-
agetes.

Additiones in mam.

Nam, Fullo est qui parat pannos et excandidat.
Beb. Fullo a fouendis aqua calida vestibus dicitur est tenuis.
Ferber. Sunt enim fullones ut Alpianus iuriscon. diffinis qui curanda poliendaq; vestimenta accipiunt, quorū ars fullonia appellatur.

Nam, Auscultare dicit q̄ aures sono culcare vel q̄ aurib; sono celare, nec debet scribi p̄ aut sed p̄ simpleta ī prima syllaba.

Beb. Quid sit auscultare notum est, sed siue ab auriis, siue ab audio descēdit, it auscultare hō auscultare scribi debet.

Nam, Hęc simila ē ē farina albissima. Idem hec ptisana media producit ordeum siccatum pilo tunicum decoratum. **J**acobiūs. Cum ptisana succum porri sorbere immabit; media ponit indifferenter, sed maior est auctoritas q̄ coripiatur. Idem hec polenta id est grana noua et alibi polēta id est farina subtilis vel cibis inde factus vel genus leguminis.

Beb. Similayl quod idē est similago flos est seu deliciae frīne triticee. **P**linii lib. naturalis historie, lib. xviii, ca. x. Similago ex tritico fit laudatissima, quę et pollēn / dici potest meo iudicio, vnde idē Plinius eodem libro, et africā, iustū est ē modis redire senodios et pollinis settarios quinq;. Ita enim appellat in tritico quod flore in silagine. Et quoniam fundit mentio desilagine ē tritico; sūi nū p̄ quesitus a quodā ludi magistro hallesque esset differētia inter faris silagine et triticumque vulgarissima dicunt a Plinio frumentorum genera; nechyserū fateant potui reddere differentiā cū autoritate, nisi fortasse vocabulariorū quodoxidā vulgariū quibus nulla fides potest adhiberi. Tandem recurrentiū duci ad Pliniū totius latitudinis maxima ex parte conseruatorē. Et apud illum lib. xviii, inueni, far dici quod adorū veteres appellauērēt eodē lib. ca. xxx, dicit idem, far quia difficulter excutitur, cōuenit cū palea sua cōdi et striplatim et arulis liberat, et ca. vii, et far in vaginalis suis seruant ad satiūsatęq; nō torrent. Inde farre farina dicit, quis et alioz sit frumentorum faritaq; apud nos dicit se sen oder spelt, vulgo ab indoctis spelta dicit, vnde Hieronymus super exercitēm significare vulg. far est et quod gentili italię pannonięq; sermone speltaq; dicit. Siligo apud nos et lingua nostra dicit, rocken,

de quo Plini⁹ lib. xvii. ca. vii. omniū satorum fructus aut spicas cōtinetur ut tritici ordei muniturq; vallo aristariū quadruplici. Idē siligo huncq; maturescit; pariter nec vlla segetū min⁹ di lationē patitur propter teneritatem; sed minus q̄ exētra frumenta periclitatur. quonia semper rectā habet spicā nec rorem cōtinet quirubigine faciatudē in esilagine lautissimus panis; pistrinae opera laudatissima; et silagineus panis etiā a seneca maxi mecomendat. vt d. xi in noībus artificiū. Triticū aut vernacula la nostra weitzendicimus. vt ego et leōardus noster clemēs ex istimam⁹. Ut ex Plinio etiā plura allegare possem. Polenta au tem neu, vel feminini generis plurib⁹ modis fit; vt dicit Plini us lib. xvii. ca. vii. Bezi p̄fusū aqua hordeū siccant nocte vna ac postera die frigūt. Deinde molis frangūt; alios modis doceat plinius fieri libro et capi. codē. ptisanā autē nō tñ hordei est. nam vt plinius dicit digitalia quidem maxime oriza gaudent. ex qua pt. sanā faciūt; quā reliqui mortales ex hordeo declarat eiū am orizam (que vulgo apud nos rizum dicitur et in vernacula nostra ryzis verbis) orize quidem folia carnosā/poro similia, sed latior, altitudo cubitalis, flos purpureus stradix gēmee rotunditatis. Et vt addit Turanius, olyram et orizam candē esse existimat. Aliqui putantq; robūs genus frumenti apud columel lam si dem sit quod oriza; inde ptisanariū vas est in quo coquit vel tunditur ptisanā. Corripit autē penultimā ptisanā. xvi. Horatus lib. ii. sermo. satyra tertia. Quid cessas agendum sume hoc ptisanarium orize; quod ille macrobius allegat, in iuriā sicut ei qui hoc carmen qđ ipse allegat nec vidit nec legit.

Oian. Lathecuminus id est infide instructus et nondum Baptisatus. Ideo neophitus. i. nouus infide a nōcos nouus; epiphos fides. idem. Lathecizat. i. instruit penul. produ. a catheris quod est doctrina sive locus doctrinę versus. Septem consumat reprehendit sive refutat; instruit informat docet imbut hec cathecizat. Idēn alophilus id est alienigena q̄ aliena amans.

Beb. Catecuminus dicitur instructus seu audiens sive sic baptisatus sive non. Catechizo autem non catecizo; et greci κατηχέο dicunt est intruo, doceo, erudio. Unde Panlus. Lo

Additiones in m am.

municet autem is qui catechizatur ei qui se catechizat; super quibus verbis dicit Valla in raudenssem. Catechisare est quidec doceret sed non solummodo illum qui baptisatus est, ut patet ex Paulo. Catoecizo vero habitare facio significat: Neophyti vero penulti, correpta, est nouellus, vel noua planta, propter enim non ius, vel noua, et quicunque planta, quasi nouella, sed non fides ut ille loquitur. Allophilus autem sic enim apud grecos scribitur αλλοφυλος dicti alienigena, et componit ex αλλο quod est aliud et φυλο quod est genus vel natione: non autem αφιλος quem amicus ut ille videatur velle. Et contra sententiam nestoris corripit penultimam ut bene dixerit Petrus de riga, Erine quod allophilis hostibus ille datur; nam et prudenter similiter corripuit Allophilum sagetesque cremat sic callida vulpes.

Sam. Veredus media producitur, dicitur equus vehes id est trahens rhedam: dicitur etiam veredus scdm quosdam auriga. Inde veredarius ad veredum pertinens, idem emissarii id est cursores regum vel aliorum dini, qui sunt apti ad emitendum et frequenter emittuntur ad negotia ferenda equorum.

Beb. Veredus dicitur equus velocissimi cursus quo usi sunt antiqui in venatione. Samartialis, partius utrius moneo rapiente veredo. Inde verendarii sunt qui equis perniciibus utentes citissime litteras perferunt quos itali caballarios vocant nos, post bottos. Emissarii vero sunt qui ante exercitum mittuntur, vel ad explorandum, vel ad prelium lacescendum, et qui dominum circumstant, ut presto sint ad emitendos, et alia eius significata sunt, sed alibi dicuntur.

Sam. Anachorite, penulti, producunt eremite quod coragenites ieunii, vel ab ana quod est sursum, et chorus, quod chorus celestem inhabitatis.

Beb. Anachorita significat eremita, et grecum est, nam grece αποκορφω est secedo, et in solitudinem vado, et κορφωσις anachoreta est secessus et eremus; etymologia maniera nihil valer.

Sam. Apagesis in imperativo apagere, id est quiesce et quiescite.

Additōes in mā. CXLII

Beb. Apagesis penul. correps. significat remoueresi vis et ab
duce comitū verum et grecum familiariter corripētis. Apulei
Apagesis iam crufētos deos

Q̄am. Harena aspirat ab hereo scđm papiam ab areo res
scđm H̄us.

Beb. Arena, vt pontanus tradit, caret aspiratiōe. Fit em̄ ab
areo verbo, nā epytheton ei est ob ariditatē bibula, caret em̄ om̄
nibum ore et succoyū et plurimū aquę ebibit.

Q̄am. Lrepundias id est cunas vel voces quas infantes
emittunt.

Beb. Lrepundia dicuntur prima munuscula/que dantur
pueris, et puerilia ornāmēta quibus in tenera etate delectant.

Q̄am. Theatrum est palatium.

Beb. Theatrum ex temp̄ cassiodorus, yisorium, interpreta-
tur significat enim spectaculū et a cypriano, speculatorū, no-
minatur.

Q̄am. Thermis, id est loca calida quasi stuphas vel sūt lo-
ca vñctionis, athermon.

Beb. Thermēla latinis appellantē loca que calentib⁹ aquis,
aut ipso sine aquis, fornīce igne calefacto/lauandi sudandib⁹
vñibus deputata sunt.

Q̄am. Hectorques pro strepa. hic torques est ornamen-
tum collī.

Beb. Torques est circulus aureus fletibilis et ab tortus, et
collio ornamentū p̄ quo significato hā p̄ alio nō legi; est ge, neu-
et feminini. Ita em̄ diuus hieronym⁹ in cometariis sup̄ ezechiel
elem dicit. Sed q̄a quo dā nihil sciente et omnia pollicēte re-
prehensus sum̄ cur torque feminino genere trāstulerū, breuiter
adnotabo qd̄ cicero in mario torque genere feminino, Titus
liuus masculino dicerit. Dicitur et torques, et notū ehet tor-
quis propriet̄. Torquis ab incisa decidit yncā gula, h̄ torques
stare non potest.

Q̄am. Panarethos, i. ecclesiasticum a pan quod est totum
et ares quod est virtus et thesis positio. i. contentius omnis
un virtutum.

Additiones in mā.

Beb. Panarethus penul, correps, dicitur/continens omnes virtutes, top. i. totum et quæst̄ virtus. Marialis Arguto madidus pollice panerethus.

Nam. Pastophorū, i. thalamus, et alibi pastophoria id est mansuinctula circa templū.

Beb. Pastophori dicunt sacerdotes sacro-sancti. Inde pastophorū id est domiciliū pastophororum id est sacerdotū; at alijs pro thalamo nuptiali accipiunt.

Nam. Buccina proprie est tuba bellū denūcians, tuba vero predium indicat.

Beb. Audiam hieronymū i cōmētarīis. See dicent Buccina pastoralis est cornū recurvo efficit. Tuba vero de eīre efficit vel argento, qua in bellis et solēnitatibus p̄crepabat.

Nam. Abba hebraicū, pater grecum et latinum.

Beb. Altius rē attingā abbas hebreo syroq̄ sermōe pater dici, teste Hieronymo qui libro, n. sup̄ ep̄lām ad Salathas ita inquit. Lū aut̄ abbas, pater, hebreo syroq̄ sermōe dicat, et dominus noster in euāgeliō precipiat nullū patrē vocandum hisi deū; nescio qua licentia in monasterijs h̄el vocam⁹ alios h̄ nomine h̄el vocari nos acquiescam⁹. At Idē Hieronym⁹ abbatiss̄a in femō genere formauit in regula monialium si ritul⁹ nō menritur auctorita dicens, vt extra cōnobij limites littera qualis cunq̄ nō creat nisi abbatissa et soror accesserit vota. Talis apō ethnicos et priscos virgo maxima dicebatur, vt suetonius in domitiano dixit, corneliam virginem maximam absolutā olim, et nostri dicunt abbatia virginē. Et vt Georgius valla tradit, abbas in genitivo facit abbe: quod barbare est ipse dictu abbatis hodie a multis dicitur, quod nulla ratione dici potest. Id est etiam sacri codices cōmonentkum dicitur abba pater, abba est enim vocatiū a nominatiō abbas et genitivo abbe. In atis enim genitiū sola latīna faciunt a nominib⁹ derūta, vt a pio pietas a probō probitas et c. At abbas quoniam dīgnitatem vel professionem significantia sere cōmuni sunt generis apō grecos quidē et archos, et tyrannos, et philosophos, ita apud latinos, hic et hec p̄niceps, hic et hec antistes, quis legatur antistita, ita ergo etiam hic et hec abbas, hec ille.

abbas p̄e dedit, et ḡm̄
cois.

Additōes māmetra. CXLIII

Q̄iam. Onocrotalus est avis gerēs facie asinina. Idē hec grifis sis, dicit etiā hic grifus alibi grifale vel grifea. Idē hic halys? dicit falco avis p̄dē amida:z multū animosa fīm alios dicit quis puula capiēs alias minutus aues, fīm alios yidet q̄ sit nūs sine accipiter vel smeriolus. Idem hec strutio onis r̄d pot? h̄ corp̄ habet aialis p̄nēas vt avis z habet dnos p̄des z rostrū sicut avis. Idē cignus a canēdo dictus est,

Beb. Onocrotalus apō nos teuto, elps, dicit avis tota alba, de qua plini lib. x. ca. xlvii. oloz. silitudinem onocratali habētne distare existimant, oīno nīsi fauicib̄ ipsis inesset alteri vrieri gen?. Hypes vero sic em̄ scribit apud grecos p̄vte inueniōnō grifale nec grifo, nec grifus, nec grifes. Haliet? autē, sic em̄ scribit apud grecos, oīvitoz, vel fīm alios haliet? si est aquile sp̄es, vel aquila marina, de qua plinius in decimo ca. iiii. Superst halietus clarissima oculoz acie libras exalto se: visozi in mari p̄sce p̄ceps in mare ruēs z discussis pectorē aquis rapiēs z̄. Struth? vo, vel struthio, a grecis/a nob̄ dicit pasler marin? z̄a Plinio in decimo struthio came? p̄ eodē, q̄ht idem dicit altitudine equitis in fidētis equo excedit celeritate vincit, ad hoc demū datis pēnis vt currentē adiunet: cetero nō sunt vīdē dicit struthio camel. Uolucres, nec a terra tollunt. Unigule hs ceruinis silēs z̄. Lōcoquēdī sine delectu dcorata mīra natura. Hor pēnis solet hodie qdā exornare capita. Scribit autem grec, ἡποεος struthos, vel ἡποεος iorstruthion, ubi nos strutio scribum? male dicim? insup hic strutio nō hec, vt te grāmatica doc̄. Lyen? yōsic em̄ scribit apō grecos luvkpos; nō dicit a canēdo, cū grecū siquid latinā etymologiā nō patit, vt in multis locis dixi, Latine dicit oloz/avis oīno candida. Quid? Sic ybi fata vocat vdis piectis in herbis. Ad rada meandri p̄cinit albus oloz. Et alibi dulcia defecta modulatur carmia lingua, cantatorz cytnus funeris, ipse sui. De quo Plinius, oloz morte narrat flebilis catus falsus/et arbitror aliquā experimētis mutua carne vescunt inter se. Nec sunt q̄ p̄ utilitate nostratiū scholasticor̄ in mediu adduxi potui autē multa adderesed nō est opus sp̄sertim in hs q̄ vel mediocriter doctis nota sunt. Vclim aut̄ optime scholastice te legere nō habet mā-

Castigatio commentariorum

in erectis qui paucav' bene narrat, vel sufficiēter declarat yenia
sit diem anctoris; quisquis tū demū fuerit nec catholicus ne pa-
piā huius tōne grecus tā; petrū helie brachilogū; siles; Varronē,
nonū marcellū; felū; gelī; macrobū; inter recentiores; Lor-
nu copie; Lalepinū; nestorē; Junianū;z alios; qui te veras ter-
minoz significatiōes, deriuatiōes, z similia docebūt. Valez q̄
sinceriterz cācide dicta sūt in optimā p̄te accipias. Itē vale.

Castigatio commentariorum de abusione lingue latine cum retra-
ctione multorū locorū henrici Bebeli Jutingenis Ad Beor-
gium symler Ludimāistrū Phorcen.

et animi sententia

Tuā in me animi sinceritatē; amicitiāq; nō fucatam; z inge-
nū ad monitiōis libertate, p̄libenter amplector; multūq; pbo;
dū nō adulanter, sed ex animi sentētia loqr̄is. Ut aut ad admis-
sionēs tuas descendās scribis esse quos dā; qui cōmentariis
nostris pleriq; in locis insidientiā maxime ppter imodestiam, q̄
H̄isidor̄ fontē errorz dixerim; quē constet fuisse hominē nō in-
eruditū. At ego p̄mū veniā postulare nō verebor si hic vel ali-
bi citra modestiaſboni z eruſti viri iudicioſum locutus, bene-
ficio adolescentiē (ante ſextū namq; z vigesimū annū) cōmenta-
ria p̄fecimus atq; publicanū? que calore q̄damſ impetu cale-
ſcentis ſanguinis nō nihil temere interdū p̄peramq; trutinat.
Vnde ego multa emisi atq; edidiſque mō accuratis magisq;
caute examinare nec me pudet. Hoc p̄fiteri publicē ex cōplo An-
gustini, ciceronis et aliorū; namq; Quintilianus ait frustra
plus opere ſtudio impenderetur mihi licet meliora p̄mis in-
uenire. Prererea quo ad H̄isidoriū halā multo iustiorē excu-
ſationis causam accipitor; quia id ipsum dicit nestor dionyſius,
qui inter cetera Uglitionē Catholicōnez alios similes; suos
errores maxime ex H̄isidoro accepisse proficitur. Et Valla lib.
ii, elegantiar̄ inquit: donato, seruo, prisciano, ego tantū tribuo;
ut post eos quicunq; aliquid de latinitate scripſerunt balbuti-
re videntur. quoꝝ p̄mū est H̄isidorus in doctoz arrogan-